



**Серия: Възнесение Христово**  
**Тема: Смисъла на Възнесението**

**Лука 24:46-53**

**Дата: 12/06/2016г.**

**ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА**  
**БАПТИСТКА ЦЪРКВА**

**гр. Варна;**  
**Бул. "Сливница 98/100"**

## **1. УВОД-**

**Пр. Доста от вас имат деца, внуци, добри приятели, които вече живеят в чужбина. Моят син вече месеци е далеко от дома. Спомняте ли си деня в който ги изпращахте на летището? Очите ви бяха пълни със сълзи вероятно, но в сърцата си чувствахте противоречиви чувства. Едното е нежелание за раздяла, а другото е радост, че отиват там за тяхно добро.**



**Църквата Христова живее в очакване. Очите на верните са отправени нагоре. Живеем в света. Живеем в свят, такъв, какъвто никога не е бил преди. Техниката изпреварва мисленето. Хората са горди с постиженията си и все по-често се повтаря един рефрен: „нямаме нужда от Бог!”**

**Една група обаче, гледа към облаците с очакване и надежда. Какво чакат те?**

**Словото има какво да ни каже за тези хора. Подобно на нас, преди почти 20 века, една значително по-малка група се вглеждаше в облаците. Там преди малко се скри от погледа им, Един, Когото те обичат**

**безкрайно. Обичат Го повече от всичко и всички други на света- Той се казва, Исус Христос. Той ги напусна, но им обеща, че няма да ги остави и забрави.**

**Текст:**

**Лука 24:46** И рече им: Така е писано, че Христос трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия ден, **24:47** и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и прощение на греховете между всичките народи, като се започне от Ерусалим. **24:48** Вие сте свидетели на това. **24:49** И, ето, Аз изпращам върху вас обещанието на Отца Ми; а вие стойте в града [Ерусалим], докато се облечете със сила от горе. **24:50** И ги заведе до едно място срещу Витания; и дигна ръцете Си да ги благослови. **24:51** И като ги благославяше, отдели се от тях, и се възнесе на небето. **24:52** И те Му се поклониха, и върнаха се в Ерусалим с голяма радост;

**Говорим за Възнесението на Исус.  
Онова място извън древния Ерусалим –  
Елеонския хълм(ДА 1:12), се превърна в  
летище или в космодрум за учениците и  
Исус.**

**Един въпрос обаче ме вълнува:**

**Защо Лука отделя на това събитие 3  
стиха в Евангелието си и 3 стиха в книгата си  
Дела на Апостолите(ДА 1:9-11) , а Марко  
отделя само един стих в края на своето  
Евангелие. Не ви ли се иска Святия Дух да  
беше подбудил Лука да даде още малко  
информация за това велико чудо.**

**Нека се опитаме да разберем, защо!**

**Целта на Евангелията на Матей, Марк,  
Лука и Йоан(надявам се 90% от тук  
присъстващите да знаят колко са**

Евангелията) се определя и от наименованието им „гр.-евангелиеон“, което означава „блага вест“. Коя е т.н. „блага вест“? Тя съдържа информация за спасението на човечеството, осъществено чрез делото на Исус Христос. Делото на Исус Христос се състои от Неговите непорочен живот, непорочна смърт и Божествено възкресение. Възнесението няма принос към благата вест. Може би Евангелистите не са искали да сложат нещо, което би засенчило някак най-важните моменти от спасителната мисия.

Второ, възнесението на Христос, не беше тема, за която учениците биха говорили с особен ентузиазъм. Ние с удоволствие мислим и говорим за времето в което сме били с нашите близки, но моментите на раздяла, не са нещо което да ни въодушевява. Както Йоан казва:

**1Йоан1:1** Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което изгледахме и ръцете ни попипаха, за Словото на Живота, ... **1:3** това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и Неговия Син Исус Христос.

**Учениците обичаха да разказват за Христовото пребиваване на земята, а не за Неговото напускане:**

**Йоан 16:5** а сега отивам при Онзи, Който Ме е пратил; и никой от вас не Ме пита: Къде отиваш? **16:6** Но понеже ви казах това, скръб изпълни сърцата ви.

**И още:**

**Йоан 16:22** И вие, прочее, сега сте на скръб; но Аз пак ще ви видя, и сърцето ви ще се зарадва, и радостта ви никой няма да ви отнеме.

**Само си помислете! Ако сте загубили близък, може той/тя да е вярващ дори. Ти се утешаваш, че пак ще го видиш, но не искаш да мислиш за момента на раздялата.**

**Трето, възнесението никак не е правилен завършек на живота и служенето на Исус. То не е кулминационно събитие. Помислете си, ако и четирите Евангелия завършваха с раздялата между учениците и Учителя!? Раздялата не е триумф, не е победа, не е радост, макар че след малко ще мислим и за това, че те ставайки свидетели на възнесението, се върнаха в Ерусалим с голяма радост.**

**След тази коментари, някой може би си мисли: Ами ако учениците не са искали да мислят и говорят за възнесението, тогава защо ние да го правим?**

## **2. ИЗЛОЖЕНИЕ-**

Макар Евангелистите да не са много словоохотливи, по въпроса за възнесението, ние не можем да подминем факта, че то е въведението на Деяния на Апостолите.

**Дела 1:6** И тъй, веднъж, като се събраха, те го питаха, казвайки: Господи, сега ли, ще възвърнеш на Израеля царството? **1:7** А той рече: Не с за вас да знаете години или времена, които Отец е положил в собствената си власт. **1:8** Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на

земята; **1:9** И като изрече това, и те го гледаха, той се възнесе, и облак го прие от погледа им. **1:10** И като се визираха към небето, когато възлизаше, ето, двама човека в бели дрехи застанаха при тях, **1:11** които и рекоха: Галилеяни, защо стоите та гледате към небето тоя Исус, който се възнесе от вас на небето, така ще дойде както го видяхте да отива на небето. **1:12** Тогава те се върнаха в Ерусалим от хълма, наречен Елеонски, който е близо до Ерусалим, на разстояние един съботен ден път.

Нека да видим Възнесението, дали има някакво значение за нас днес? Как да гледаме на него? Към какво ни посочва то днес?

И така първото което ще се опитаме да разбулим от възкресението е, че то ...

### **А) Възнесението е откровение за новия етап в работата на Христос..51 ст.**

Ако Евангелията са началото на Христовата работа на света, Деяния на Апостолите са продължението на тази работа, вече извършвана от Църквата Христова. В Евангелията Исус заяви на кръста :”Свърши се!”(Йоан 19:30), но там се свърши изкупителната част от цялата работа. Там беше окомплектована сърцевината на спасението на човешките души. Там беше положена основата.

Пр. Ние имаме студенти от медицинския институт. Те ще учат 6 дълги години. Ще полагат тежки изпити. Накрая ако завършат ще им бъдат връчени дипломите за лекари. В деня на връчването на дипломите, те хвърлят академични шапки във въздуха и викат от

радост. Защо се радват? Да не би с дипломирането да е свършила работата им? Не тя от там започва. От там тръгват тежките им отговорности и работа с хората, болките и страданията. С дипломирането започват отговорностите, без дипломирането не може нищо да започне.

Евангелията представят първата част от Христовата мисия. Там Той сам изработи базата, върху която щеше да се гради спасението на човешките души. В Деяния на Апостолите, ни е описано началото на втората част на мисията Му. Тя се започва от Църквата и продължава до днес. Тази втора част се състои от едно бавно, но прогресивно нарастващо движение на създаване на ученици. Учениците Христови са онези, които повярват в Христос и приемат Христос за свой Спасител. Те също не свършват с това. Учениците трябва да се научат да създават ученици.

Възнесението на Исус имаше важен принос към тази работа на Църквата. Понеже Исус не беше и все още не е телом на земята, то ние имаме задачата да бъдем Негово тяло, бидейки част от Църквата. Тя единствена е наречена Христово тяло.

Това е много важно да го разберем. Ако това разбереш, тогава няма опасност да бъдеш неефективен Християнин:

Ние живеем в едно опасно разбиране за Християнство. Много вярващи, не правилно мислят, че Християнството е да се покаеш,

кръстиш и причислиш към една църква. И понеже Христос каза „свърши се“, значи и за нас работа е свършила. *Той направи всичко за нас!*- казваме ние и отиваме да си гледаме живота. Християнството вече е само седене веднъж в седмицата на столовете в църква и чинно слушане на поредната проповед.

Не е така. Проповедите са важни и имат своето значение, но по-важното е да разберем, че Христос се възнесе- **ЗА ДА НИ ПРЕДАДЕ ЕДНА ВАЖНА ЗАДАЧА СВЪРЗАНА С ТОВА КОЕТО ТОЙ ЗАВЪРШИ НА КРЪСТА.** Дълга ни е платен, но работа не е завършена. Дългът е платен, но остава работа по известяването на тази **БЛАГА ВЕСТ**, та тя да достигне пояснена и разбрана и приложена до всеки човек. И всеки човек който чуе и приеме тази вест, от нас, пак чрез нас да бъде воден до знания и умения той/тя да прокламира и води и други. Това е Християнина ! Той **ПОВЯРВА** и **ПРИЕМА**, а след това **ИЗВЕСТЯВА** и **ПРИЛАГА** Благата Вест към други.

Аз мисля, че Исус с възнесението Си искаше да избегне, именно това което днес става масова практика в църквите. Ако Той беше останал, ние всички щяхме да сме спокойни, защото щяхме да виждаме, че Той благовества и затова никой нямаше да се чувства отговорен и да си помръдне пръста за да върши тази работа. Днес в църквите има един малък процент, от вярващи, които имат

грижата и носят бремето да благовестват.

Другите ги гледат и коментират:

*Хубаво е че те благовестват! Браво! За всяка работа си има хора!*

Или други си мислят:

*То, така не се благовества! Аз зная как, ама съм много зает! Някой ден ще им покажа аз!*

Днес Християнските църкви са пълни с вярващи, които с години слушат проповеди и това е всичко което правят за Христос. Те произнасят с много респект Великата Христова Поръка:

**Мат. 28:19** Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух,

**28:20** като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал;

Но никога не събират смелост, да я изпълнят.

Една истина е много важно да разберем. Християнина е ученик, който прави ученици. Твоята и моята грижа не е само да кажа на някой, че има Бог. Нашата грижа е да споделим с някого истината за Христос, делото Му на кръста и надеждата ни за вечен живот. Да доведем човека до вяра и желание да приеме този Христос за Господ и след това да го водим, докато израсне и сам той започне да учи други.

**Имаш ли спомен да си направил това за някой?** Ако имаш такъв спомен, тогава можеш да кажеш, че си Свидетел за Христос. Ако нямаш, тогава ... трябва още да работиш върху себе си.

**Муди** е казал:

По-добре е да обучиш десет човека, отколкото да работиш за десет човека. Но това е по-трудно.

Един богослов и свещенослужител на име **Натан Шефър** е казал:

В края на човешкия живот, въпроса няма да е :

*Колко си взел?, а Колко си дал?*

Не, Колко си спестил?, а Колко си жертвал?

Не Колко си бил почитан?, а Колко си обичал и служил?

## **Б) Радост след възнесението- 47,50, 52ст.**

Две интересни неща се случват преди възнесението и две след него.

Първите две са, че Исус даде поръчението си на учениците и след това ги благослови. Той им каза, какво трябва да правят и след това ги благослови да могат да го правят.

След възнесението Му, станаха другите две събития. Те Му се поклониха и отидоха в Ерусалим. Поклона за Евреите означава, че те признават Исус за Господ и Бог. Словото ни казва също, че те отидоха в Ерусалим. Защо? Защото Исус им беше заповядал така. И интересната добавка в текста е, че те се върнаха в Ерусалим с голяма радост.

Нали казахме, че раздялата не е радостно събитие. Защо преди когато Исус им говореше за раздяла, те се натъжаваха, а сега се върнаха „с голяма радост“?

Отговора е защото се подчиниха на Бога. Послушанието на вярващите към всичко което Бог иска от тях им носи винаги „голяма радост“.

Хората търсят радост там където я няма.

Радостта не е в НЕВЕРИЕТО: Безбожника Волтер е казал: Желал бих никога да не съм роден!

Радостта не е в УДОВОЛСТВИЯТА: за Лорд Байрон казват, че е изпитал най-много удоволствия в живота си. Той написал: Червеят, гангрена и скръбта са единствено мои.

Радостта не е и в ПАРИТЕ: Джей Гулд-борсов агент, който къде с измама, къде честно но прави милиони. Наричан е „борсовия Мефистофел“. Когато умира, казва: Предполагам, че аз съм най-окаяния човек на света.

Радостта не идва и от слава или власт-Бенджамин Дизраели Лорд Биконсфилд-държавен деец, писател и политик от Консервативната партия на Великобритания. Той пише: Младостта е грешка, зрелостта е борба, старостта е жалка.

Радостта не идва и от военни завоевания: Александър Велики, когато превзел всичко възможно за времето, влязъл в палатката си и плакал, като се оплаквал, че няма повече земи които да завладява.

Къде тогава е радостта? Отговора е простичък: Радостта е в послушание на Бог.

### **3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-**

**Христос продължава да работи на земята. Този път ние –църквата сме Неговото Тяло и вършим Божията воля. Божията воля е ясно е ясно изразена във Великата заръка. Изпълнението и е наша задача. Послушанието е наша радост, а отхвърянето и е наше осъждение. Докато гледаме облаците в очакване на Второто Му идване, ние имаме сериозна и отговорна работа да вършим. Да сериозна и много отговорна. Водене на души при Христа и създаване на ученици Христови. Това е приоритет над всичко друго.**